

kan have noget imod. Det er da fint, at bundfradraget hæves, og det kan også være fint, at energifgifterne bliver reguleret, men sådan som det konkret er indrettet, er det svært at se det store at blive begejstret over.

Til gengæld er der jo ikke noget utvetydigt ved det samlede billede. Det er helt suverænt de velstillede, som får gavn af skattelettelserne; hvis man er vellønnet, får man 5.500 kr. ekstra om året, mens de fattigste stort set ingenting får. Og alle skal som bekendt være med til at betale regningen i form af energifgifter og i form af de velfærdsnedskæringer, som måtte følge efter de her ufinansierede skattelettelser.

Det er jo ikke nogen sag, når man har et plus på 5.500 kr., men de latterlige lettelser, der er til de lavtlønnede, bliver jo lynhurtigt forvandlet til et minus.

Man kan oven i købet som velstillet se frem til yderligere ganske pæne lettelser i topskatten takket være den prop, som De Konservative har fået sat i antallet af topskatteydere. Det vil meget hurtigt hæve topskattegrænsen med de 16.000 kr., der lå i regeringens oprindelige forslag - også med meget mere - men det har åbenbart ikke fået Dansk Folkeparti til at blinke, at man giver endnu større lettelser i topskatten, end der oprindeligt var lagt op til fra regeringens side.

Men det er en gåde, hvorfor Dansk Folkeparti har valgt at støtte det her forslag. Det er jo partiet, der gang på gang har lovet, at man ikke ville give nogen skattelettelser, før velfærden var på plads, og det er der vist ikke nogen der forestiller sig at den er i dag.

Partiet har også lovet, at når der engang skulle gives skattelettelser, skulle de helt rent gå til dem på bunden af indkomstskalaen, altså det modsatte af det, der sker her, og derfor er det tilbagetog, som Dansk Folkeparti har været på, lige så voldsomt, som det er uforståeligt.

Man skal huske på, at det her forslag aldrig ville være blevet til noget uden Dansk Folkeparti. Så ville man have skullet lave en lettelse i arbejdsmarkedsbidraget, og det ville så være det. Derfor skylder partiet en forklaring, som vi altså stadig væk ikke har fået, på, hvorfor man laver den her paniske kovending, sådan at folk skal have stoppet de her skattelettelser ned i halsen, ligesom man stopper majs ned i en foie gras-gås, hvilket jeg ved at hr. Kristian Thulesen Dahl tidligere har været meget optaget af.

Det forklarer heller ikke, hvorfor de store skattelettelser skal gå til de højtlønnede, mens

de lavtlønnede må nøjes med regningen. For sandheden er jo, at de her skattelettelser for en meget stor dels vedkommende er finansieret ved ren og skær ønsketænkning og ved madaordpenge. Man håber, at under 1 kr. i timen vil få flere til at blive social- og sundhedshjælpere; jeg ved ikke, om der er mange uden for regeringspartierne, der tror på det.

Skattelettelserne er jo stort set virkningsløse i forhold til beskæftigelsen, og derfor vil man få et endnu større hul i statskassen takket være det her, og det vil betyde, at de offentlige nedskæringer, som man i forvejen står over for, vil blive voldsommere. Man kunne i stedet for have brugt de her penge på at forbedre velfærden, på at ansætte flere i ældreplejen og sikre en rimelig løn, på at modernisere vores folkeskoler og bruge flere lærerkræfter på vores børn og ikke mindst på at gøre en effektiv indsats i klimapolitikken og f.eks. øge produktionen af vindenergi.

SF vil gerne være med til at lave en skattereform, som sænker skatten i bunden og midten markant, og som i stedet beskatter boliggevinster, aktiespekulation og store virksomheder.

I vores forslag til en skattereform har vi jo faktisk givet lettelser til to ud af tre danskere og mest i bunden, men hvad der er vigtigere, er, at SF's forslag faktisk kan være med til at finansiere en markant bedre velfærd.

SF vil stemme imod det her forslag, fordi det på alle måder er uansvarligt og er med til at øge uligheden i samfundet.

Kl. 12:55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er lige nogle spørgsmål. Den første er hr. Erling Bonnesen, og jeg har også noteret hr. Jacob Jensen. Værsgo til hr. Bonnesen.

Kl. 12:55

Erling Bonnesen (V):

SF er som sædvanlig en meget stærk fortaler for grønne afgifter. Hvis nu SF får magt, som man har agt, hvor meget vægt vil man så lægge på grønne afgifter? Hvor meget må de få lov til at stige igen?

Kl. 12:55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:55

Morten Homann (SF):

Jeg synes ikke, at de grønne afgifter bare skal stige. Jeg synes, man skal gå lidt klogere til opgaven. Det er udmærket, at man pristalsregulerer grønne afgifter, men man skal huske på, at det jo